

ROSA ET CRUX

Nro 3, marraskuu 2001, 4 vuosikerta

FILOSOFIAA - MYSTIIKKA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Erlaisia vihkimyksiä Osa 3	4
Eri initiaatiolajeja Osa 4	9
Mielen muuntuva maailma	17
Kynnyksen Vartija	21
Karma ja reinkarnaatio	24

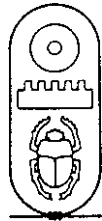

Kansikuva:
Trond Grøntoft,
Kaj Kullberg

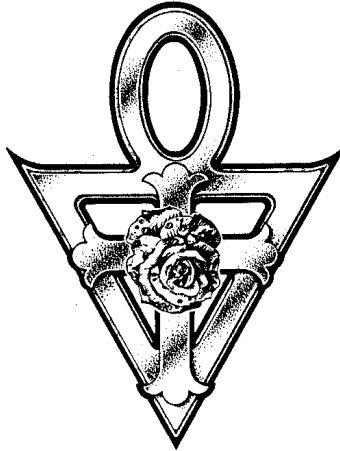
© Copyright 2001
Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI
PL 1342, 00101 HELSINKI
Sähköposti: amorc@amorc.fi
Internet: www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa
Ruusuristin Veljeskunta AMORCin kanta,
jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäseninä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 1342, 00101 HELSINKI

tai kerro osoitteesi puhelinvastajaamme

03-3753762

tai ota yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

Internet: www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

"Luonnossa ei ole painetta eikä jännitystä. Siemen käy läpi kaikki kehitysvaiheet. Sen ei tarvitse tehdä mitään, ainoastaan sallia kaiken tapahtuvan. Sinunkaan ei tarvitse tehdä muuta kuin sallia kaiken tapahtuvan. Miksi et antaisi itsesi muuttua loistavaksi perhoseksi? Tule ulos kotilostasi, siitä rajoittuneesta tilasta, kuolevaisen mielen rajoituksista ja ihanteista. Kun käärme luo nahkansa, se kiemurtelee hitaasti ulos vanhasta nahastaan ja jättää sen jälkeensä surkastumaan ja hajoamaan alkutekijöihinsä. Rapu luo kuorensa, kun se kasvaa ja laajenee, muuttuu suuremmaksi ja kauniimmaksi ravuksi. Lintu naputtaa munankuoren rikki ja tulee esiin täydellisesti muuttuneena. Se on vapaa, vapaa, vapaa! Nämä tapahtumat odottavat sinuakin. Uusi vapaus, uusi ilo, täysin uusi maailma odottaa avautumistaan sinulle sitten, kun olet valmis jättämään vanhat rajoittavat tavat, ajatukset ja ihanteet ja olet valmis muuttumaan."

Eileen Caddy: Ovi sisimpään

Initiaationäytelmä

Erilaisia vihkimyksiä Osa 3
Tri Gertrude Spencer, F.R.C.

Nyt on tarkoitus kuvata neljättä vihkimyksen lajia. Shamaaneilla tarkoitetaan pohjoisen ja keskeisen Aasian sekä Pohjois-Amerikan sekä Pohjois-Euroopan poppamiehiä. Shamaani on erikoistunut tuonpuoleiseen pyhyteen ja hän pystyy vaipumaan transsiin, jonka aikana hänellä voi olla mystisiä kokemuksia. Kokemukset koostuvat seuraavista hurmoksellisista tiloista: sielun matka yliseen taivaaseen, sielun liikkuminen tässä maailmassa ja matka aliseen, sinne missä kuolleet oleskelevat.

Näitä matkoja tehdään neljästä erisyystä: voi olla tarkoituksena kohdata Korkein Olento ja tuoda uhrilahjoja kantaheimolta; voidaan noutaa takaisin jonkun jo ruumistaan irronneen sairaan sielu; tehtävänä voi olla johdatella kuollut ihminen uusille asuinsijoilleen tai hankkia tarvittavaa lisätietoa korkeammilta olemassaolon tasoilta.

Shamaani saa tietoa ja opastusta kahdella eri tavalla; ensinnäkin uniin, näkyjen ja transsin välittämää hur-

moksellista tietoa sekä ohjaajiensa antamaa perinteistä tietoa. Tämä kaksinainen, henkien ja vanhojen mestarien antama opetus johtaa initiaatioon. Shamaanivihkimys voi tapahtua avoimesti muiden läsnäollessa tai unen aikana tai muutoin mystisen kokemuksen kautta.

Länsimaisen käsityksen mukaan shamanismi yhdistetään usein mielen-terveydellisiin häiriöihin. On totta, että shamaaniehdokas saattaa joutua psykoottisluonteiseen kriisiin, mutta hänestä ei voi tulla shamaania, ennen kuin hän käynyt läpi tämän rajatilan ja kriisi on lopullisesti ohi. Tässä tapauksessa ei kuitenkaan ole kyse tavanomaisista psykoottisista oireista, vaan pikemminkin vihkimykseen liittyvistä tapahtumasarjoista ja merkeistä.

Shamaaninoviisi on noin viikon ajan kuolemankaltaisessa transsitilassa jossakin syrjäisessä paikassa. Hänelle voi tapahtua pelottavia asioita. Hän näkee, miten yliluonnolliset olen-

not leikkelevät häntä, hänen kehonesteitään valutetaan, silmät kaivetaan silmäkuopista ja hänen lihaksensa poistetaan aivan luurankoa myöten – juuri luurangolla on tässä symbolista merkitystä. Kaiken tämän jälkeen hän saa uudet lihakset luittensa päälle sekä uuden veren. Jotkut näkevät itsensä kiipeämässä Kosmiseen Puuhun ja siellä muista maailmoista olevat yliluonnolliset olennot opettavat heitä.

Näyttää aivan ilmeiseltä, että nämä vihkimykseen liittyvät koettelemukset seuraavat meidän jo aiemmin tuntemaamme vihkimysmallia, johon liittyvät eristyneisyys, kidutus, rituaalinen kuolema, ylösnousemus ja ilmentyminen. Kandidaatin kokemia psyykkisiä oireita, jotka muistuttavat psyykkisten sairauksien ensioireita, voidaan pitää seurauksina sielun helvetti- tai taivasmatkasta; fyysiset oireet ovat vuorostaan seurausta vihittävän keholisesta murtumisesta ja särkymisestä. Sairautta muistuttavan tilan täytyy kuitenkin parantua ja tuloksena on uusi, ehjä, kokonainen persoonallisuus. On riittävästi näyttöä siitä, että shamaani koetuksissaan läpikäy arkityyppistä tapahtumaa eikä kyse ole psyyken neuroottisesta tai psykoottisesta sairaudesta.

Shamaanivihkimyksessä on kolme keskeistä teemaa; kehon paloitteleminen, luurangoksi muuttuminen ja Kos-

miseen Puuhun kiipeäminen. Luurangolla on oma merkityksensä ja sitä kuvataan usein shamaanin vaatteissa. Olemme tavanneet Iglulik-eskimoshamaaneja, jotka mietiskelynsä aikana ajatuksin poistavat itseltään kehon lihakset ja kontemploivat pitkiä aikoja omaa luurankoaan. Intialais-tiibetiläisen ja mongolilaisen buddhismien yksi mieliaiheita on meditoida kehon muuttumista luurangoksi.

Luurangoihe on uskonnollisena teemana ikivanha. Se on symboloinut jo muinaisista ajoista lähtien kehossa olevaa elämän lähdetä sekä ihmisen sisäistä tietoisuutta. Kun shamaani riisuu itsestään fyysisen puolen kerros kerrokselta, hän lopulta palautuu henkiseen olemukseensa ja kaikkein simpään luontoonsa ja tätä luuranko

symboloi. Tästä pisteestä lähtien hän rakentaa uuden persoonallisuutensa.

Kosminen Puu

Seuraavaksi käsittelemme aihetta, joka koskee Kosmiseen Puuhun kiipeämistä. Kiipeämisen voi kokea joko yksittäisessä transsitilassa, mutta se voi tapahtua myöskin katsojien läsnäollessa avoimen vihkimyksen aikana. Buriat-kansa hakkaa vankkaan puunrunkoon yhdeksän lovea, jotka symboloivat yhdeksää taivasta, jotka vihitävän tulee ekstaasisaan saavuttaa shamaanirummutuksen aikana. Shamaanirummun tulee olla myöskin rakennettu samasta Kosmisesta Puusta. Kun shamaani kuuntelee tahdikasta kumisevaa ääntä, hän joutuu ekstaasiin ja sen aikana hän kiipeää Kosmiseen Puuhun ja täten saavuttaa maailman tai universumin keskustan.

Pohjois- ja Etelä-Amerikassa, Afrikassa, Australiassa ja muuallakin tavataan rituaalista puuhun- ja paaluihin kiipeämistä. Ikivanhoissa persialaisissa Mitra-vihkimyksissä vihittävät kiipeivät seitsenpuolaisten tikkaiden askelmia, jotka symboloivat seitsemää planeettataivasta.

Initiaatiossaan shamaani oppii kuolemaan ja heräämään henkiin, kulkemaan Taivaassa ja Helvetissä, vapau-

tumaan kehostaan. Lisäksi hän oppii tuntemaan ja löytämään tässä olotilassa etsimänsä seudut.

Koska shamaani väittää pystyvänsä poistumaan kehostaan, hänen voidaan nähdä käyttäytyvän hengen taivoin. Hän lentää ilman halki, voi liikua näkymättömänä, havaitsee kaukana olevia tapahtumia, ennustaa tulevaisuutta, tunnistaa sieluja ja voi vangita niitä ja kestää tulta. Shamaani on antautunut kokonaan pyhän palvelukseen ja siitä syystä hänen vihkimysmallinsa on aiemmin kuvattuja maljeja monimutkaisempi. Hänestä tulee yliluonnollinen olento, koska hänellä on persoonallisessa hallinnassaan asioita, joita tavallinen ihminen kokee unen tai psykoosin alaisena tai ruumiillisen kuoleman jälkeisessä tilassa.

On aivan uskomatonta todeta, miten Siperiassa ja Keski-Aasiassa suoritettut initiaatiomallit muistuttavat pienimpiä yksityiskohtia myöten Australian poppamiesten vihkimyksiä. Joidenkin heimojen keskuudessa vihkimykseen saattaa myöskin kuulua tulella paistuminen. Australian, kuten Aasian ja Amerikankin shamaanit pystyvät kulkemaan tulen läpi vahingoittumatta.

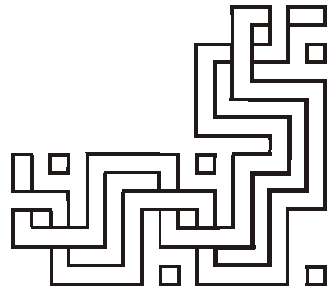
Tutkija A.P. Elkin kuvaa seuraavas-

sa lyhyessä lainauksessa vihkimystä, jota hän oli näkemässä Pohjois-Kemberleyn Forest River-alueella:

” Vanhempi vihitty ja taitava poppamies, jonka voima on lähtöisin Sateenkaarikäärmeeltä (jumalallisen tietoisuuden symboli), nostaa noviisin taivaaseen, Sateenkaarikäärmeen valtakuntaan. Tämä ohjaava poppamies omaksuu sen jälkeen luurangon muodon, (mikä tarkoittaa, että hän opettaa oppilastaan korkeammasta tietoisuudestaan käsin) ja muuttaa noviisin lapseksi laittamalla hänet säkkiin (kohdun symboli), joka sidotaan kiinni vyötäisiltä. Kohottautuen taas taivaita kohti mestarishamaani heittää noviisin säkistä taivaaseen antaen hänen ”kuolla”. Taivasta tavoitellen hän kiinnittää muutamia sateenkaarikäärmeitä ja kvartsinpalasia noviisinuorukaiseen. Sitten hän pitää huolen, että he molemmat palaavat jälleen maan tasolle ja laittaa sen jälkeen joitakin maagisia aineksia noviisin napaan, ja herättää hänet maagisen kiven kosketuksella. Nuorukainen palaa luonnollisen kokoiseksi ja pyrkii itse seuraavana päivänä pääsemään yksin taivaaseen.”

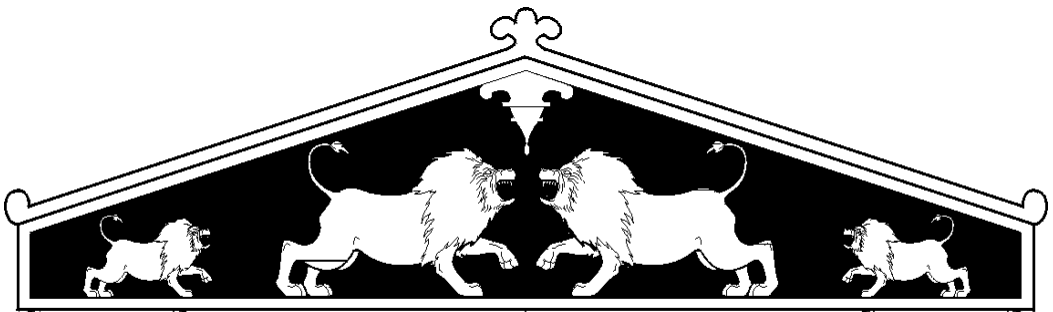
Jotkut vihkimykset keskittyvät enemmän kehon särkemiseen ja sen elinten uusimiseen. Ohimennen voi-

taneen mainita, ettei käärmesymboliikan liittyminen lääkärin ammattiin ole meilläkään epätavallista. Lääke ja käärme ovat lähellä toisiaan – ajateltakoonpa vain sitä käärmesymboliikkaa, joita on lääkärin, hammaslääkärin ja apteekkien tunnusmerkeissä. Australiassa pidetään tiettyä käärmettä kaikkien lääkäreiden ja kokonaisten heimojen symbolina. Muutamissa paikoissa maailmaa lääkäreitä nimitetään ”käärmeiksi.”

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?
Katso meidän kotisivujamme:
<http://www.amorc.fi>

Initiaationägitelmä

Eri initiaatiolajeja
Osa 4 – viimeinen osa
Tri Gertrude Spencer, F.R.C.

Nyt olemme päässeet kertomuksessamme viidenteen eli viimeiseen luokkaan vihkimyksiä. Tutustuessamme hinduismin, indotiibetiläisen tantrismin, joogan ja alkemian perinteisiin olemme todennet vanhojen vihkimysperinteiden jatkuvan, vaikka niitä samanaikaisesti myös arvioidaan uudelleen. Yhtä elinvoimaisia ovat olleet käsitykset kuolemasta maallisessa mielessä ja syntymisestä korkeampaan olotilaan. Buddhan tiedetään opettaneen oppilailleen, miten maallisesta kehosta voi synnyttää uuden, henkisestä aineksesta peräisin olevan kehon. Kaikki esoteeriset opetukset, kuten mm. jooga ja alkemia, pyrkivät saavuttamaan tämän uuden, läpikotaisin henkisen kehon.

Varhaisesta historiasta tiedämme, että hyvin alkukantaisissa kulttuureissa avointen ja julkisten kulttien pääasiallisena tarkoituksen oli pitää yllä yhteisölämälle tärkeitä toimintoja ja huolehtia heimon tai ryhmän elämän jatkuvuudesta. Puberteettiriiteistä tuli yhteisöjen uudistumis- ja uudelleensyntymätilaisuuksia.

Henkilökohtainen uskonnollinen kokemus

Kun kehitys eteni, heräsi henkilökohtaisen uskonnollisen kokemuksen tarve. Klassisen Kreikan hellenistisellä kaudella alkoivat uskonnollinen eliitti ja valtionuskonto erota

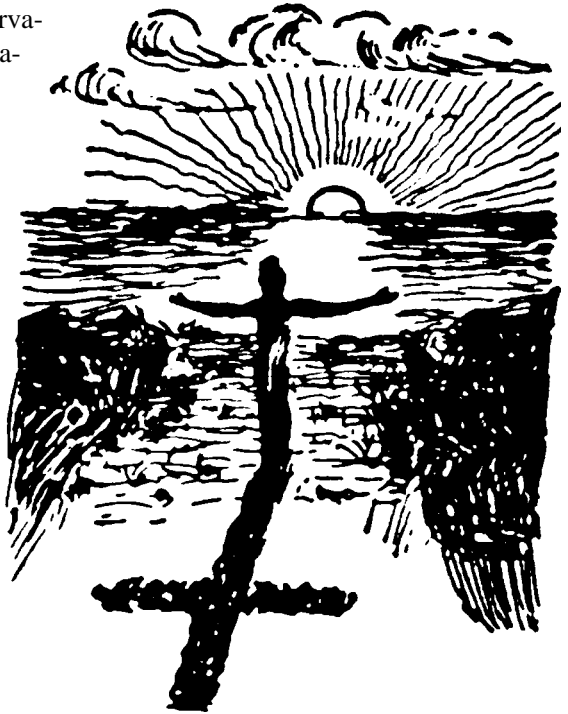
toisistaan.

Elysealaisten mysteereiden Demeter-rituaaleista voidaan havaita, että jossain historian vaiheessa uskonnolliset arvostukset syrjäyttivät ikivanhan hedelmällisyysriitin. Yhtäkkiä mysteerit eivät enää viittaakaan hedelmällisyyteen, uudistumiseen, maan hedelmällisyyteen tai yhteisön kukoistukseen tai hyvinvointiin, vaan vihittävän kandidaatin henkiseen kutsumukseen ja tulevaan kohtaloon.

Kuten Intiassa myöskin Kreikassa ikivanhaa mysteerimallia alettiin käyttää moniin erilaisiin tarkoituksiin, kuten Jumalan yhteyteen pääsemiseksi sekä kuolemattomuuden ja Nirvanan kaltaisen olotilan saavuttamiseen. Hedelmällisyysriitti, jossa jumalatar Demeter menetettyään tyttärensä Persefonen Manalan hallitsijalle lähti etsimään tytärtään, viittaa siihen, miten annettiin korkean tason opetusta. Kun on pyritty hahmottamaan tuonaikaisten rituaalien sisältöä eri lähteistä käsin, kuten Clemens Aleksandrialaisen, Hippolytoksen, Walter Otton ja muiden historioitsijoiden kirjoituksista, saamme tietää, että ylipappi puhui ensimmäisessä astevihkimyksessä vihittävälle seuraavaan tapaan:

”Ihmisen sielu Valon maa-

ilmoissa on ihana kuin jumalatar Persefone. Kun sen aika on syntyä ihmisten keskuuteen, raastetaan se yhtäkkiä pimeyden valtakuntaan, aivan kuten tapahtui kauniille jumalattarelle, kun ryöstäjä vei hänet Manalan valtakuntaan. Mitä ihminen nimittää syntymäksi, on sielulle sen kuolema, vankeuden elävä kuolema pimeyden luolassa, jossa on kamalaa melua ja pelottavia näkyjä. Ihminen nimeää sen elämäksi, mutta sielulle se on todellinen Hades, kuoleman valtakunta. Vain muistamalla kokemiaan onnellisia tuokioita Valon valtakunnassa sielu voi

kärsimyksensä keskellä kokea näkyjä siitä kaikkeuden ikuisesta äidistä, jonka käsivarsilta hänet niin julmasti temmattiin pois.”

Vihittävä sai tietää, että tämän maanpäällisen elävän kuoleman aikana Korkeammat Olennot silloin tällöin tapaavat häntä (samalla tavoin kuin Demeter etsi Persefonea) palauttaakseen vihittävän sielulle sen menettämän perinnön. Jos kandidaatti ymmärtää seurata näitä viestintuojia, hänen sielunsa pääsee ulos pimeydestä takaisin jumalten pariin.

Elysealaisten mysteereiden mukaan maallinen elämä ei ole mitään muuta kuin sielun inkarnaatiota maan päälle, aivan kuin jumalatar Persefone pakotettiin Hadekseen, Kuoleman valtakuntaan. Kun oppilas ymmärtää nämä periaatteet ja on puhdistautunut ja valmis, hän voi saavuttaa ehjän ja vahvan käsityksen kuolemattomuudesta ja siitä tilasta, johon hän joutuu fyysisen kuolemansa jälkeen. Tämä mystinen kokemus kohottaa hänet uudenlaiseen elämään, korkeampaan tietoisuuden tilaan.

Myöhemmän antiikin ajan filosofit, esimerkiksi Proklos, Olympiodoros ja muut uusplatonikot pitivät mysteerejä apukeinoina, joiden avulla oppilaat nopeammin pystyivät läpikäy-

mään ne vaiheet, jotka jokainen ihmisielu joutuu kulkemaan Jumalan luo pyrkiessään. Jos niitä ei voida toteuttaa niin kuin tapahtui ensimmäisille ihmisille, tiestä tulee pitkä ja arvaamattoman vaikea. Uusplatonikkojen mielestä mystinen initiaatio oli näytelmä, jonka avulla vihittävä voi vapautua materiaasta, uudistua ja saa-

pua varsinaisen kotiinsa. Näemme myöhempien gnostikkojen aina meidän päiviimme asti muokkaavan tätä käsitystä ihmissielusta, joka on sokea ja tietämätön omasta luonteestaan.

Kristinuskon puolella kertomusta Jeesuksen elämästä voidaan pitää näytelmänä, johon sisältyi monta tarpeellista vihkimyskokemusta, joista viimeinen oli lopullinen voitto. Esoteerisesti ajatellen jokainen mestarinsa jälkiä seuraava kristitty kokee myös joukon vihkimyksiä henkisen elämänsä aikana.

Tässä kohtaa voimme havaita uskonnollisessa käytännössä tapahtuneen selvän muutoksen. Kristillinen henkisen muutoksen ja maailman uudistumisen mysteeri on avointa kaikille ja sitä voidaan julistaa kaikille. Sitä ei enää jaeta vain harvoille ja valituille. Vaikkakin monissa kristillisissä käytännöissä, kuten kasteessa, konfirmaatiossa, ehtoollisessa on edelleen piirteitä vihkimyselementeistä, voidaan aikaisempi vihkimyksen kautta saavutettu henkinen uusiutuminen nyt saavuttaa kristillisten sakramenttien välityksellä. Näin tulivat ikivanhat mysteerit ja vihkimysriitit tämän kulttuurin alueella tiensä päähän.

Oivallamme, ettei vihkimysten tarkoituksena ole ollut luoda mitään erityistä kulttuuria tai sivilisaatiota, vaan

kyse on arkkityyppisestä rakenteesta, mikä on osa ihmisen kasvavaa tietoisuutta itsestään ja olosuhteistaan. Jos ne siirretään pois uskonnosta, ne ilmenevät muissa yhteyksissä. Aivan varmasti!

Kun ajattelemme kansantapoja, kuten vuodenaikajuhlia, naamiaisia, pelejä ja leikkejä, osanottoa erilaisiin opiskelija- tai taiteilijayhteisöihin, voimme havaita näissä selviä initiaatiivisia piirteitä. Lisäksi on vielä kaksi muuta tärkeää aluetta, alkemia ja kirjallisuus, joissa on selkeitä arkkityypisiä vihkimysaiheita.

Alkemian vihkimysaiheet

C. G. Jungin kirjassa Zosimon näyt on kuvattu selvästi initiaatiomallien ja alkemian väliset yhteydet. Keskiaikainen aito alkemisti varjeli vihkimyksen kärsimys-, kuolema- ja ylösnousemuksen luonnetta ja sovelsi sitä omaan henkiseen kehitykseensä. Koska alkemisti uskoi luodun ykseyteen ja näki kaiken syntyneen samasta jumalallisesta olemuksesta ja noudattavan samoja lakeja, hän pyrki soveltamaan muutoksen lakeja kivennäisten valtakuntaan samalla tavoin, kuin hän sovelsi niitä itsensä. Ensin täytyi mineraalin kuolla, sitten se on pelkistettävä alkumuotoonsa, priima materiaan, ja kolmanneksi mineraali tulee

muuttaa uuteen muotoonsa. Kultaa ei ollut alkemisteille pelkästään täydellinen metalli, se symboloi myös jumalallista puhtautta ja täydelliisyyttä.

Kirjallisuutta

Lopuksi käsittelemme kirjallisuutta. 1100-luvulla ja siitä eteenpäin meillä on kirjallisuudessa initiaatioita käsitteleviä aiheita ja näitä on etenkin tarinoissa kuningas Arhurista ja Parsifalista. Parsifal viettää yötään Pyhän Graalin linnan kappelissa, jossa myös kuollut kuningas on. Sankarin koettelemukset seuraavat tunnettua vihkimysmallia. Siihen kuuluvat esimerkiksi sillan ylittäminen, joka voi vajota veteen tai jota vartioivat leijonat tai hirviöt. Kun sankari on kestänyt koettele-

mukset, hän saa palkkion. Legendassa kuningas Arthurista ja pyöreän pöydän ritareista sankarit parantavat kuninkaan merkillisen sairauden ja sen jälkeen voi ”Kadotettu maa” jälleen ilmestyä esiin.

Shakespearen kätkeytyt vertaukset ilmentävät samaa teemaa, nimittäin sankarin koettelemuksia, vaikeita tuskia ja pyrkimystä korkeammalle olemassaolon tasolle.

Tämänkaltaisen kirjallisuuden arvostus oli merkillepantavaa. Vihkimysmallit olivat noina aikoina alkaneet ilmaantua monien ihmisten mielikuvitusmaailmaan samalla tavoin kuin uniin. Näiden molempien kautta ihmisen psyyken syvyys ilmentyy. On selvää, että vihkimyksen malli, vaikkakin naamioituneena sadun, mytologian tai kirjallisuuden kaapuun, draaman muodossa vastaa ihmisen syviin ja perustaviin tarpeisiin. Näitä tarpeita ovat psyykinen aktiiviteetti ja mielenterveys.

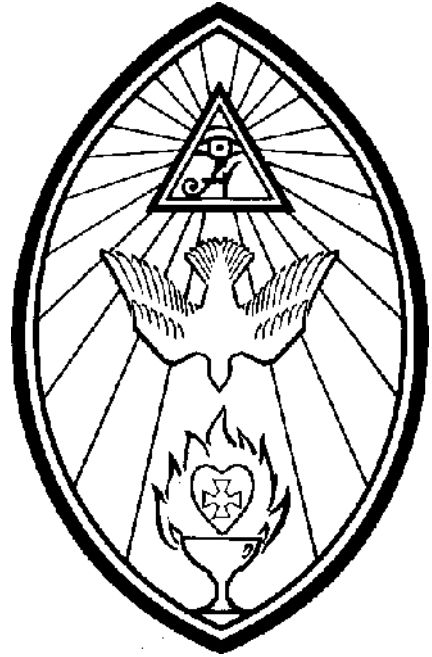
Kun nyt olemme tarkastelleet sekä historiaa että eri kulttuureissa esiintyneitä vihkimysmalleja ja niistä tehtyjä tulkintoja, voimme nyt tehdä lyhyen yhteenvedon kaikesta löytämästämme.

Päätelmät perusaiheesta

Aiheen peruspiirteet: Ihmisen psyyke laskeutuu Kosmiselta Vuorelta (tai Eedenin yrttitarhasta) ja pukeutuu fyysiseen materiaan, jota symboloivat hirviö tai Äiti Maan syli. Se menettää tietoisuuden oikeasta minuudestaan ja läpikäy eräänlaisen kuoleman, jota edustavat esimerkiksi Persefonen joutuminen Kuoleman Valtakunnan hallitsijan vangiksi sekä kuollut kuningas Graalin linnankappeliissa.

Materian haudassa ollessaan ihmisen korkeampi minuus alkaa vähitellen ilmentyä ja läpikäy kehittymisen ja kasvun aikaa, kunnes on aika voittaa ihmisen omaa fyysistä puolta edustava hirviö tai on aika lähteä Itsen etsintään.

Tässä kamppailussa ihmisen on voitettava esteet, joita hänen oman alempi luontonsa on synnyttänyt matkan aikana. Nämä esteet kamppailevat omasta elämästään ja yrittävät saavuttaa heruuden. Jos sankari on voitokas matkallaan, hän lopulta tappaa hirviön ja voittaa vaikeudet, mikä tarkoittaa, että hänen alempi luonteensa kuolee symbolisesti muuttumisprosessin aikana. Useimmat primitiiviset kulttuurit korostavat tätä kuolemaa etenkin initiaatoriteissa ja erottavat sen selkeästi muusta vihkimyskaavasta.

Tätä uudenlaista olemassaoloa symboloi uusi syntymä, ylösnouseminen, kuninkaan paluu elämään, Graalin maljan ja aarteen löytäminen, kuolemattomuuden saavuttaminen tai yhtyminen kadotettuun puoliskoon Sankari löytää sydämensä naisen ja häitä voidaan pitää. Silloin ihminen on jälleen noussut Kosmisen vuoren huipulle ja hänen kiertokulkunsa on täydellistynyt. Hän on ottanut suuren askeleen evoluutiossaan. Ihminen on oppinut voittamaan sekä maan että helvetin ja hän pystyy muuttamaan ja liittämään kokemuksen-

sa korkeamman tietoisuuden tilaan.

Initiaatioaihe antaa suuntalinjat sekä kehitystapahtumalle että ihmisen lopullisen päämäärän saavuttamiselle laajemmassa mielessä. Näyttää siltä, ettei ihmisen tarvitse saavuttaa lopullista päämäärää yhden ainoan elämän aikana. Vihkimys näyttää vain päämäärän ja sen voidaan ajatella helpottavan matkaa. Kaikkein tärkeimmät päämäärät nähdään kauempaa ja ne jokainen yksilö ja ihmiskunta kokonaisuudessaan saavuttaa monien koettelemusten ja kamppailujen jälkeen.

Yhteenveto

Lopullisena päätelmänä voidaan sanoa, että vihkimysteema on näytelmä, joka auttaa ymmärtämään korkeamman tietoisuudentilan kehittymistä ja joka tietyissä olosuhteissa vie ihmisen alkuperäistä tasoa korkeammalle. Tämä alkuperäinen oli sinänsä täydellinen ja yhtenäinen ja siinä ihminen oli ennen niin sanottua syntiinlankeemusta.

Tämä aihe edustaa arkkityypistä rakennetta, minkä ilmentyminen on sinänsä välttämätöntä elävän ihmisen psyykelle. Kun ei oteta huomioon aiheen uskonnollista virettä, meidän maallistuneessa tieteen ja intellektuaalisen järjen pauloissa elävässä maa-

ilmassamme tämä arkkityyppi ilmenee muilla ihmiselämän aloilla ja erityisen vetoavasti meidän mielikuvi-tusmaailmassamme.

Sekä nykyisen että muinaisen ajan ihminen kuuntelee ihastuneena sadunkerrontaa ja sankaritekoja koskevia taruja – aihepiirin vaihtelu on loputon, sillä tätä aihetta ei voi koskaan kulluttaa loppuun. Päinvastoin se saa jatkuvasti uusia muotoja ihmisen mielikuvi-tusmaailmassa, unissa ja luovan mielikuvi-tuksen alueella.

Jokainen suuri myytti, jokainen syvä satu, useimmat suuret draamat sekä kaikki kertova runous kiertelee symbolisen sankarin ympärillä, joka käy läpi jotakin vihkimyksellistä kokemusta. Tulkitessamme omia tapahtumiamme meidän tulee muistaa, että tapahtumat symboloivat meidän koko persoonallisuuttamme ja että rooliha-mot edustavat persoonallisuutemme eri puolia.

C. G. Jungin mukaan ihmisen yksilöllistymisprosessiin kuuluu erilaisia initiaatioita. Vaikka kokemukset

vihkimyksistä ovatkin uponneet nykyihmisen syvään alitajuntaan, ne kuitenkin vaikuttavat samalla tavoin kuin muinoin. Initiaatioviestit ja -symbolit muovaavat ja uudistavat ja niitä voidaan tietoisesti käyttää näihin tarkoituksiin. Vihkimyksellisen uudistumisen koti-ikävä muistuttava kaipuu voi yhtäkkiä nousta nykyajan uskonnottoman ihmisen alitajunnassa silmiinpistävästi selkeästi.

Me lopetamme Jungin kahteen lainaukseen, jotka ovat hänen kootuissa teoksissaan. Hän sanoo seuraavaan tapaan:

”Se tosiasia, että ihminen puhuu uudelleensyntymisestä ja että tämä uudestisyntymisen käsite ylipäättään on olemassa, tarkoittaa, että psyyken tila, jota näin kuvataan, on todellinen...”

Tiedostamattoman psykologia- teoksessaan Jung sanoo: ”Alitajunnan tuottamien mielikuvien vaikutuksilla on jotain kohtalonomaista muassaan. Ehkäpä – kuka tietää – nämä ikuiset mielikuvat ovat juuri sitä, mitä tarkoitetaan kohtalolla.”

Kirjallisuus

Eliade M. Birth and Rebirth; Mephistopheles and the Androgyne; The Myth of the Eternal Return.

Elkin A.P. Aboriginal Men of High Degree.

Jung C.G. Collected Works, Vol 9, "Concerning Rebirth", Collected Works, Vol 7, "The Psychology of the Unconscious".

Kutsuen tai kutsumatta, Jumala on läsnä. - C. G. Jung

Älä sano "Olen löytänyt totuuden", vaan "Olen löytänyt yhden totuuden". - Kahlil Gibran

Mielen muuntuva maailma

William Haack. FRC, Rocirucian
Beacon joulukuu 2000

“Ihminen, tunne itsesi” on muinainen viisaus. Se on merkittävin ja voimallisin neuvo mikä ihmiskunnan tulisi ottaa huomioon.

Kaikki asiat luodaan ensin mielessä, ennen kuin ne voivat ilmentyä fyysisessä maailmassa. Suurin aikaansaannos, minkä kukaan voi saavuttaa, on tulla sisäisen luovan alueensa mestariksi. Viisaudella “Ihminen, tunne itsesi” on merkitys tänäkin päivänä. Kuinka voimme odottaa ymmärtävämmä monimutkaisen kehomme tarpeet ilman perinpohjaista itsemme ja meihin yhteydessä olevan ympäristön tuntemista ja kuinka ilman sitä voimme ajatella pitävämmä itsemme ensiluokkaisessa kunnossa palvellaksemme tehokkaasti ihmiskuntaa.

Meille on luotu herkkä, vaikutuksille altis ja liikkuva mieli, yhtä joustava ja muuntautumiskykyinen kuin pilvet taivaalla. Mieli on hienoimman tietokoneen veroinen kyeten rekisteröimään näkymiä, ääntä, makua, hajua, tuskaa, iloa ja niin edelleen. Sillä on kyky tuottaa uudelleen

nämä ja paljon muuta. Mieli voi luoda uusia kuvia, muotoja ja ideoita tässä fantastisessa virtaavassa todellisuudessa. Mieli on henkilökohtaisen sielupersonaalisuuden asuinpaikka. Maailmankaikkeuden läpäisevä universaali henkivoima pitää yllä ja kannattelee tätä mielessä asustavaa sielupersonaalisuutta. Mieli on meidän oma henki-

lökohtainen maailmamme. Jos meillä vain on halua, voimme hallita täydellisesti mielen maailmaa pitämällä pois ulkopuolelta tuleva lakkaamaton vaikutusten ja virikkeiden tulva. Meidän on huomattava, että oma apu sijaitsee omassa mielessämme.

Elämme koko elämämme mielessämme. Kaikki havaintomme ja toimemme ovat rekisteröityinä siinä. Kaikki toimintasuunnitelmat muotoilaan tässä luovassa virtaavassa maailmassa ja näin syntyvät myös muodot ja ulottuvuudet. Meillä on korkein päättävä valta tässä näkymättömässä maailmassa ja mikä tärkeintä, me voimme olla avustavia luoja koko luonnon ja ihmiskunnan mestariluojalle. Luonto ei voi luoda hyödykkeitä suoraan meidän iloksemme ja hyödyksemme elottomista elementeistä kuten kivistä, mineraaleista, jalokivistä jne. Vastaanottava mielemme ja herkkät kätemme on kaikki, mitä tarvitaan, jotta ideat saadaan muovattua elottomista elementeistä muodoiksi ja rakenteiksi.

Valtaosa maapallon kurjuudesta johdetaan siitä, että emme tunne kehomme ja mielemme todellista luonnetta emmekä niiden tarpeita. Kehomme korjaamiseksi olemme useimmiten riippuvaisia jostakin ulkopuolisesta, joka puolestaan on enemmän tai vähemmän

kiinnostunut meistä taloudellisessa mielessä.

Loppujen lopuksi kehon ja mielen perustarpeet ovat suhteellisen yksinkertaiset. Niihin sisältyvät ulkoilu, raitis ilma, vesi, puhdas lisäaineeton ravinto ja tehokas jättemateriaalin eliminointi, toisin sanoen sisäinen puhtaus. Tarvitsemme optimistista mielen tilaa, joka havainnoi mielenkiinnolla ja uteliaana taianomaista maailmaa, jossa elämme. Samoin tarvitsemme suvaitsevaisuutta lähimmäisiämme kohtaan, joilla kaikilla on omat elämänsä elettyään. Tarvitsemme suvaitsevaisuutta niin pitkään kuin toisille ei aiheudu vahinkoa. Vaikutamme toinen toisiimme ja meidän tulisi tarkkailla “vaikutuksen ja vastavaikutuksen” tai “syyn ja seurauksen” lakiä. Meidän tulisi toimia niin, että toimistamme seuraisi aina sopusointuisia vaikutuksia.

Suurimmaksi osaksi tyytymättömyytemme juuret tässä aineellisessa maailmassa ovat ylenmääräisessä pyrkimyksessä hankkia maallista omaisuutta ja hallita muiden elämää. Mielessä tuntuu kurjalta ja surkealta, kun jokin näyttääkin saavuttamattomalta. Lainaan erään suuren mielen, Charles Steinmetzin sanoja: “Jonakin päivänä ihmiset oppivat, että aineelliset asiat eivät tuo onnea ja että niillä on

vain vähän käyttöä ihmisen kehityksessä luovaksi ja voimakkaaksi.”

Ihminen on mennyt pitkälle harhaan raiskatessaan maapalloa, aurinkokuntamme jalokiveä lähelle pistettä, jonka lopputulos voi olla vain inhimillisen elämänmuodon raunioituminen. Ehkäpä meidän tulisi pitää mielessämme tutkimusmatkailija amiraali Byrdin sanat: “Palattuani siviisityksen pariin elän nyt yksinkertaisemmin mutta suuremmassa rauhassa.”

Valtaosa meistä elää ja kuolee huomaamatta koskaan meille suotua kalisarvoista mahdollisuutta kokea tämä äärimmäisen taianomainen, tietoisuudeksi kutsuttu tila. Siinä meille paljastuu ihmeellisen maailman. Elämme siinä. Joissakin menneisyyden vastointikäymisessä mielemme on suunnattu kaukaiseen maailmaan, jota sanotaan taivaaksi, aineettomaan paikkaan, josta emme kykene saamaa konkreettista todistusta. Kadotamme elämämme tarkoituksen, jos suuntaamme mielemme kokonaan jonnekin kaukaiseen paikkaan pois maan pinnalta, mihin jalkamme kuitenkin on asetettu.

Meille on opetettu jo varhain, että tärkeintä, valmistautuessamme elämäämme tässä tietoisessa maailmassa, on oppia ymmärtämään ympäristöämme, koska se ylläpitää meitä ja

olemme siitä riippuvaisia koko elämämme ajan. Meille on opetettu, että meidän tulee hankkia itsellemme jokin ammatti täyttääksemme elämäntehtävämme. Koska toimintasuunnitelma on hyvin tärkeä, sillä ei saisi olla vain yhtä tavoitetta. On ilmeistä, että valtaosa meistä ei koskaan ymmärrä kehoa, missä sielupersonallisuutemme asuu. Keho on tehty maan tomusta ja se palaa maan tomuun, kun näkymätön vuokralainen, sielu, jättää tämän hengen elävän asuinsijan. Henki on pieni osa universaalia henkeä.

Luonto on asettanut meidät ympäristöön, mikä on todellinen paratiisi. Kaikista meidän tarpeistamme on huolehdittu hyvin monipuolisesti. Elin-
tarvikkeet ponnahtavat maasta kuin taiottuina. Luonnon näyttämä aineellisessa ympäristössämme on syvää kunnioitusta herättävän inspiroiva loputtamassa vaihtuvuudessaan. Meidän on oltava valppaina ja tarkkaavaisina nauttiaksemme luonnon rajattomasta muutoksesta.

Iloillamme tai suruillamme on oma paikkansa mielessämme. On omassa vallassamme valita kumpi siellä hallitsee. Olemme tämän alueen ainoa vartija. Älkäämme tämän vuoksi antako muiden hallita tätä mielemme pyhää asuinsijaa. Päätämme itse mielen kalustamisesta.

Jos olemme tyytymättömiä mieleemme varastoimaamme aineistoon, voimme muuttaa sen. Mieli on ympäristössämme ilmenevien tapahtumien jatkuva tallennuskeskus. Useimmat havainnot kulkevat vain tietoisuuden läpi eivätkä tallennu pysyvästi. Keskeivät vaikutelmat varastoidaan alitajuntaan ja juuri nämä käyttävät suurinta valtaa meidän ajatuksiimme ja toimiimme. Mieleemme voi sulkea si-

säänsä koko universumin ja silti ihmetellä, mitä kaiken takana on.

Mieli on meidän oma henkilökohtainen maailmamme, jota voimme hallita täydellisesti, jos meillä vain on halua siihen, pitämällä poissa ulkopuolelta tuleva lakkaamaton vaikutusten ja virikkeiden tulva.

”Ystävyden täydellinen muoto toteutuu hyvien ja hyveen suhteen samanlaisten välillä, sillä hyvinä he tahtovat samalla tavoin toisilleen hyvää heidän itsensä vuoksi, ovat eniten ystäviä, sillä he tekevät niin oman olemuksensa johdosta eivätkä sattumalta. Näiden ystävyys säilyy niin kauan kuin he ovat hyviä, ja hyve pysyvää. Kumpikin osapuoli on hyvä ilman lisämäreitä ja myös hyvä ystäväille, sillä hyvät ovat yksinkertaisesti hyviä ja myös hyödyllisiä toisilleen. Ja samoin he ovat miellyttäviä, sillä hyvät ovat yksinkertaisesti miellyttäviä ja myös miellyttäviä toisilleen.”
Aristoteles, Nikomakhoksen etiikka, VIII kirja

KYNNYKSEN VARTIJA

Tuntematon kirjoittaja

Vanhoissa RC – rituaaleissa viitataan aina Kynnyksen vartijaan. Vielä viime vuosisadalla jäsenemme tunnustivat toisensa mainitsemalla sanan ”kynnys”. Toinen osapuoli ilmaisi siten kasvojen ilmeellä tunnistavansa sanan ja teki vastakysymyksen: ”Oletko kohdannut joskus Kynnyksen vartijan” tai ”oletko ylittänyt kynnyksen?” Nytemmin sana on yleistynyt niin, ettei se ole enää salainen eikä sitä käytetä tässä tarkoituksessa.

Vartija ei liity ainoastaan vihkimyksiin. Se viittaa myös esoteeriseen tilaan. Siitä puhutaan nyt.

Elämässä on ylitettävänä monenlaisia kynnyksiä. Monet niistä ovat puhtaasti aineellisia. Tärkeimmät ovat kuitenkin henkisiä tai psyykkisiä.

Jokainen mystistä polkua vaeltava kohtaa päivittäin tapahtumia, jotka johtavat milloin minkinlaiselle kynnykselle ja lähes päivittäin hän voi olla vastakkain Kynnyksen vartijan kanssa. Nämä kynnykset ovat ratkaisuvia kohtia jokaisen polulla. Kynnyksen vartija kohdataan usein silloin, kun sitä vähiten odotetaan. Suuretkaan tiedot tai korkea kehitys eivät estä kohtaamista. Toisaalta pitkälle kehittyneet ihmiset osaavat elää niin, että he ovat ehkä harvemmin kynnyksel-

lä. Mitä kehittyneempi ja vahvempi on, sitä helpommin ylittää kynnyksen, jos ylittäminen on tarkoitus. Hän voi myös välttää kynnyksen ja samalla epämiellyttävän tilanteen, joka syntyy ristiriidasta ja kamppailusta Kynnyksen vartijan kanssa. Niin noviisin kuin adeptin tulee olla huolellinen, ettei ajattelisi tai toimisi väärin ollessaan kynnyksellä ja kohdatessaan vartijan.

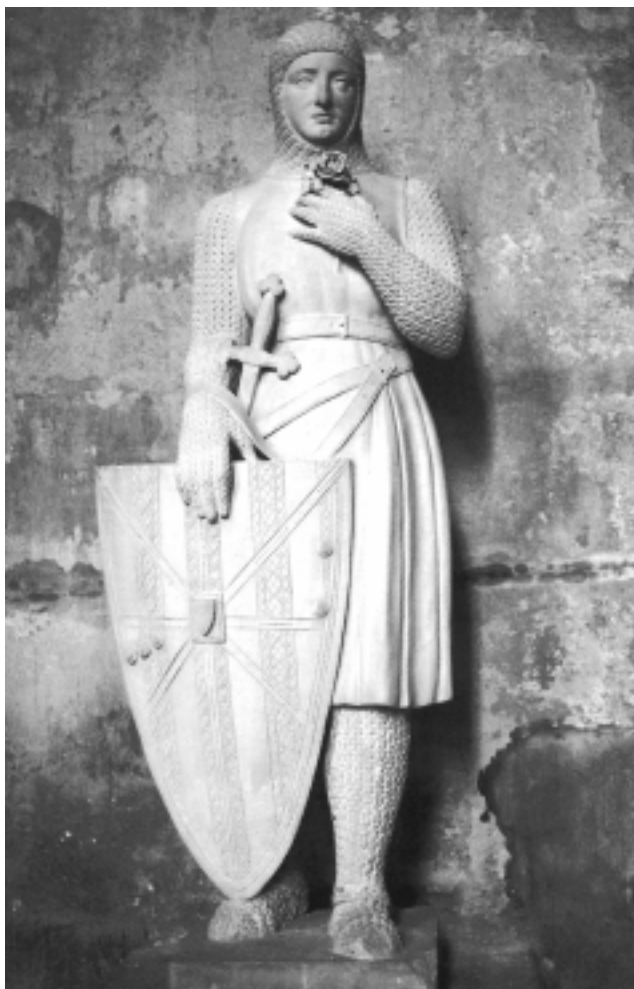
Kynnys on aina läsnäoleva ja sillä on monia ilmenemistapoja ja ilmene-mismuotoja. Tavallinen etsijä on vuosittain satoja kertoja avoimen oven äärellä. Olosuhteet, henkilökohtaiset ongelmat ja ”kiusaaajan houkutukset” houkuttelevat häntä ylittämään kynnyksen. Pieni sisäinen ääni voi varoittaa häntä. Jos kynnys kuitenkin ylitetään, luodaan välittömästi karmaa, hyvää tai huonoa. Kun on ylittänyt kynnyksen tuntemattomaan kammioon, siitä tulee aina maksaa hinta.

Vihkimyksissä kynnyksellä on symbolinen olento, joka edustaa sisäistä hiljaista ääntä. Hän kehottaa vihittävää ylittämään symbolinen kynnys ja valitsemaan itse tiensä valoon tai pimeyteen. Kammio on aina hämärä ja noviisin valtaa aina epä tietoisuus. Hän tietää, että seuraavat askeleet ovat rat-

kaisevia. Astuuko hän pimeyteen ja luo huonoa karmaa, vai astuuko hän valoon ja luo hyvää karmaa.

Meillä on aina henkilökohtaisia ongelmia ja viivyttellemme päätöstä ja

olemme kynnyksellä. Epäröinnin hetkien aikana havaitsemme, miten tiemme jatkuu valoon. Kynnyksen vartija on läsnä ja koettelee ja kokeilee meitä. Yhtenä hetkenä hän houkuttelee meitä kuuntelemaan kiehtovia sano-

ja, jotka houkuttelevat petturuuteen ja heikkouteen. Saman tien hän pyytää meitä kuuntelemaan totuuden kultaisia sanoja. Vartija esittää siis aina molemmat mahdollisuudet yhtä kiinnostavina ja houkuttelevina. Päätös on meidän. Vain me itse voimme ratkaista, valitsemmeko totuuden vai valheen, valon vai pimeyden. Päätökselämme luomme oman karmamme ja oman elämämme kulun.

Jokaisen on hyvä ajatella kynnystä ja Kynnyksen vartijaa etukäteen ja pyrkiä ajattelemaan järkevästi ja harjoittelemaan sisäisen äänen kuuntelemista osatakseen erottaa oikean ja väärän. On hyvin harvinaista, ellei sitä osaa tehdä. Joskus joku saattaa virheelisen valinnan jälkeen sanoa, että houkutteleva kiusaaja oli sisäinen oikeaan johtava ääni ja että hän teki ratkaisunsa ”hyvässä uskossa”. Äärimmäisen harvoin pettää itseään ja kosmista ja karmalakia ei petä koskaan.

Väärä päätös aiheuttaa myös muita seurauksia kuten lujouden ja voiman heikkenemistä ja sisäisen ja ulkoisen kehityksen hidastumista. Oikea pää-

tös taas nopeuttaa sisäistä kehitystä ja siitä tulee astinlauta, jolta voidaan nousta korkeammalle tasolle. Saadaan paljon runsaampi henkinen palkinto, mitä koskaan osattiin toivoa. Se, joka sallii Kynnyksen vartijan houkutella itsensä rikkomaan lupauksensa tai velvollisuutensa tai kieltämään ihanteensa, vajoaa yhä syvemmälle ja syvemmälle. Hänen osakseen tulee murheelisiä kokemuksia ja sisäinen minä on hiljaa ja sisäinen Mestari vankeudessa. Tällaisen sielupersonallisuuden voi pelastaa esoteerinen uudelleensyntyminen. Se voi tapahtua tässä elämässä. Muutoin seuraaviin inkarnaatioihin liittyy paljon kärsimystä ja esteitä, joiden yli on kiivettävä ja nostettava itsensä seuraavalle kehitystasolle.

Se, joka voittaa kamppailun kynnyksellä, saa lisää voimaa ja kosmista apua.

RC – vihkimys merkitsee todella valintaa pimeydestä valoon. Se merkitsee psyykkistä tai henkistä voittoa etsijän polulla.

Karma ja reinkarnaatio

Esimerkki hypnoosikokeilusta
JL Whitton FRC
Rosicrucian Beacon, September
2000

Ruusuristiläiset ovat kiinnostuneita reinkarnaatiosta, karmasta ja metafyy-
sisestä parantamisesta. Seuraavassa kä-
sitellään näitä aiheita hypnoosissa käy-
tettävän visualisointitekniikan avulla.
Vaikka ikäregressiotekniikan voidaan
ajatella tukevan reinkarnaatioteoriaa,
se ei silti todista reinkarnaation ole-
massaoloa.

Kirjoittaja, tri Joel L. Whitton on
Royal Collegen lääkäri- ja kirurgiseu-
ran jäsen ja lisäksi Toronton yliopis-
ton Clarks Instituutinn neurofysiologi-
an ja psykiatrian tutkija. Hän on jul-
kaissut tutkimuksia persoonallisuuden
tietokonomallista ja ajattelun neurofy-
siologisesta aliohjelmista aina psyko-
kinesiaan, reinkarnaatioon ja bioryt-
mien tutkimukseen asti.

Reinkarnaatioteorian mukaan meis-
sä oleva henkinen aines, tavallisesti
sieluksi nimitetty, asettuu kehoomme
sen ensimmäisen henkäysten aikana ja
sielu poistuu meistä transition (kuole-
man) aikaan jonnekin siirtyäkseen
myöhemmin uuteen kehoon. Tämä
sama kierros toistuu. Ruumiillistu-
neella sielulla on persoonallisuus, joka

koostuu aiemmissä inkarnaatiovai-
heissa saaduista lukemattomista koke-
muksista ja luonteenpiirteistä. Inkar-
noitunut sielupersoonallisuus tekee
tekoja, joista toiset ovat hyviä, toiset
taas vuorostaan epämiellyttäviä.
Nämä velkateot hyvitetään myöhem-
missä elämissä tai kokemuksissa ja
jotkut teot pelkästään elämän tietyis-
sä vaiheissa. Nämä velat ovat karmaa,
joka on persoonaton, luonnollinen ja
universaalinen syyn ja seurauksen laki.
Karma työskentelee älyn ja alitajun-
nan alueella. Vaikka ihmiskunta tois-
taiseksi ei vielä täysin ymmärräkään
tämän karman lain toimintatapoja, sii-
nä näyttää olevan kuitenkin mukana
tarkoitus ja järki toisin kuin vastaa-
vassa fyysisen universumin laissa, ni-
mittäin Newtonin kolmannessa liik-
keen lakissa: ”jokaiselle liikkeelle on
olemassa yhtäläinen ja vastakkainen
liike.”

Sielupersoonallisuus, joka on aiem-
pien kokemusten ja luonteenpiirteiden
kooste, näyttää myöskin säilyttävän
merkittäviä aiempia muistojaan ja
luonteenpiirteitään. Aiempien maallis-
ten kokemusten muistot ja sielujen in-

karnaatioiden väliaikojen eri tasojen muistot ovat objektiiviselle mielelle vaikeasti tajuttavia muutoin kuin symbolien kautta. Objektiivisella ja aivoissa sijaitsevalla mielen ulottuvuudella käsittelemme maallisia kokemuksiamme, mutta aivoilla ei ole keinoja ymmärtää sielupersonallisuusmuistojamuutoin kuin symbolisesti ja intuition avulla (1).

Hypnoosi ja multipersonallisuus

Syvän hypnoosin aikana ihminen voi tuottaa useita persoonallisuuksia ja ilmiönä tämä on tunnettu. Noin seitsemän prosenttia vapaaehtoisista koehenkilöistä voi tuottaa sekundäärisiä persoonallisuuksia hypnoosissa ollessaan. Heidän on todettu olevan psyykeltään terveempiä ja luovempia verrattuna henkilöihin, jotka eivät tuota ns. multipersonallisuuksia (2). On kiistanalaista, ovatko näiden multipersonallisuuksien jotkut henkilöitymät muistoja aiemmista elämistä. Asiaa voidaan tutkia vain tekemällä kokeita. Joissakin tapauksissa hypnoosissa ilmenneet henkilöt ovat voineet osata vieraita kieliä, joita he eivät ole osanneet tämän nykyisen elämänsä aikana. Tämä seikka on tulkittu takeeksi inkarnaatiosta (3).

Se seikka, ettei kukaan nykyisin elossa olevista ihmisistä tiedä regres-

siivisissä tiloissa esiin tulevia asioita, ei näytä koskevan telepatiaa ja selvänäköä (4). Jos selvänäkö on luotettava menetelmä nähdä tulevaisuuteen ja samalla tietää, mitä henkilö tulee kokemaan, jos hän aikoo toteuttaa hypnoosissa esiin tulleita asioita (5), miksi sitten ei voisi psyykkisesti nähdä myös menneisyyttä? Hypnoosissa saattaa tulla esiin tapahtumia ja tietoja, joista kukaan elossa oleva ei tiedä tai joskus aiemminkaan elänyt ei omaa mitään tietoa ja sinänsä tämä on epärealistinen tilanne. Kulttuurisen materialismin ja uskonnollisten seikkojen takia monien henkilöiden on vaikea uskoa inkarnaatioon (6). Valtava vastus nousee sellaisia asioita kohtaan, jotka järkyttävät kulttuurin perustoja.

R. M. Lewis on käsitellyt reinkarnaatiota ja regressiotekniikan perusteita (7). Hypnoosilla voidaan tutkia mielen häiriöitä, mielen prosesseja ja muistia. Hypnoosia pidetään alitajuisen mielen ilmiönä ja sen avulla muun muassa voidaan vaikuttaa ihmisen ajatteluun ja muistiin. Regressiivisen hypnoosin menetelmässä annetaan hypnotisoitavalle suoria suggestioita ikäregressiota varten. Näiden suggestioiden ansiosta henkilö muistaa varhaisia lapsuuden muistoja ja sellaisia seikkoja, joiden arvellaan kuuluvan edellisiin elämiin. Hypnotisoijan tulee ehdottomasti olla asianmukaisen koulutuksen saanut asiantuntija (Suo-

messa lääkäri, psykologi tai vastaava) mielentilojen arvioinnissa, ja hänen on pystyttävä auttamaan hypnotisoitu henkilö toisinaan vaikeidenkin kokemusten läpi, jotka saattavat pulpahtaa pintaan hypnoosin aikana. Tässä on todellinen vaara, jonka takia on vaarallista käyttää hypnoosia muihin kuin hoitotarkoituksiin.

Tapausselostus

Tässä kuvattu henkilö on vajaa neljäkymmentävuotias mies, joka aiemmin itse oli tutustunut karma- ja reinkarnaatioteoriaan. Hän osallistui aiempia elämiä koskevaan syvähypnoositutkimukseen, jonka aikana kaksi hänen persoonallisuuksistaan pystyi puhumaan ja kirjoittamaan kahta kieltä, joita tämä henkilö ei tässä elämässä lainkaan tuntunut eikä osannut. Kielet olivat vanha viikinkien norjan kieli, ei nykyinen norja ja toinen oli Mesopotamian aikainen muinaiskieli, sassanid pahlavi. Molemmat kielet pystyttiin tunnistamaan ja asiasta on yksityiskohtainen selostus (8). Näiden kielten esiintuloa hypnoosin aikana pidettiin todisteena menneistä elämistä.

Tämä koehenkilö oli sairastunut pahanlaatuiseseen munuais- ja maksasairauteen, jota ei enää voitu lääketieteellisesti hoitaa. Hän halusi ottaa vapaaehtoisesti osaa hypnoosikoee-

seen, koska kuten hän itse sanoi, hän halusi tietää, oliko hänen vaikea sairautensa karminen ja oliko se tulosta jostain hänen aiemmasta elämästään. Hän toivoi hypnoosin auttavan häntä parantumaan.

Hypnoosissa saatuja muistikuvia

Hypnoositutkimuksessa koehenkilö muisti useita maanpäällisiä elämiään. Ajassa taaksepäin mentäessä näitä olivat: 1) nuori Bradley-niminen poika, joka eli Yhdysvaltojen koillisosassa ja kuoli vuosisadan vaiheessa vesirokkoon; 2) nuori Henry-niminen herrasmies, joka kuoli jo varhain Amerikan sisällissodassa; 3) ranskalainen alemmaa aatelia oleva mies Philippe, joka mestattiin Ranskan vallankumouksen aikana; 4) Harry-niminen iloinen, karkeakäytöksinen telakkatyömies, joka eli Elisabet I:n ajan Englannissa; 5) Thor- viikinkisotilas, joka puhui vanhaa norjan kieltä vuoden 1000 tienoilta j.Kr.; 6) nuori persialainen pappi Xando, joka eli noin 625 j. Kr ja joka kirjoitti sassanid pahlavi-nimistä tuon ajan mesopotamialaista kieltä; 7) nuori Simeon- niminen poika, joka eli heprealaisessa kylässä itäisen Välimeren alueella noin 800 e.Kr. Lisäksi hän kuvasi muitakin elämiään, joita ei esitetä tässä.

Hypnotisoitavan sisar tässä elämäs-

sä oli aiemmin esitetyn Henryn sisar, joka eli Yhdysvaltojen eteläosassa ennen Amerikan sisällissotaa. Sisar oli kuulunut myöskin Harryn ja Thorin tuttaviiin, hän oli ollut Xandon äiti ja Simeonin vaimo. 1800-luvulla elänyt Henry oli syntynyt maaomistajaperheeseen Virginian osavaltioon, käynyt sotilasakatemiaa, ja Amerikan sisällissodan aikaan hän oli liittovaltion upseeri. Hänen sisarensa oli useita vuosia vanhempi. Kun Henry oli noin 12-vuotias, hänen sisarensa teki jotain luvaton ja Henry tiesi sen. Hän lupasi sisarelleen olla kertomatta asiaa kenellekään. Myöhemmin sisar meni kihloihin ja oli menossa naimisiin miehen kanssa, josta Henry ei pitänyt. Päästäkseen tästä miehestä Henry kertoi hänelle sisarensa salaisuuden ja pian salaisuus tuli yhteisön julkiseksi asiaksi. Hänen sisarensa oli pakko lähteä kotoaan ja hän teki myöhemmin itsemurhan. Henry katui, mutta liian myöhään ja sodan tapahtumat päättivät hänenkin elämänsä.

Sata vuotta myöhemmin sisar ja veli tapasivat jälleen tämän koehenkilön nykyisessä elämässä ja tapahtui mielenkiintoisia asioita. Kun hänen sisarensa oli neljäkymmenen vuoden ikäinen, hän sai kasvaimen, joka laboratoriotutkimuksissa todettiin pahanlaatuiseksi ja eteneväksi. Tuohon aikaan kirurgit eivät antaneet paljoa toivoa parantumisesta leikkauksesta

huolimatta. Edellisenä iltana ennen sisaren kasvaimen leikkausta, hypnotisoitava koehenkilö meni sinfoniankonserttiin saadakseen liennytystä tuskaansa ja kärsimyksensä, sillä hän pelkäsi menettävänsä rakastamansa sisaren. Veli rukoili palavasti Jumalaa ja tarjosi elämänsä Jumalalle sisarensa asemasta. Sinä hetkenä hän koki olevansa kirkkaan valon ympäröimä ja häntä puhuttelivat läsnä olevat korkeat olennot. Veli katsoi ympärilleen, mutta havaitsi, etteivät muut nähneet mitään. Silloin hän ymmärsi sisarensa olevan kunnossa. Seuraavana aamuna, kun leikkaus piti suorittaa, löydettiin sisaren kasvain, joka oli kutistunut ja jossa ei ollut mitään pahanlaatuista. Kosminen parantuminen oli tapahtunut ja näytti siltä, että se tapahtui hänen veljensä ansiosta.

Vuotta myöhemmin, juuri ennen tätä mainittua regressiokoetta, koehenkilö sairastui maksa- ja munuais-sairauteen. Hän alkoi uskoa, että Jumala oli vaihtanut hänen elämänsä sisaren elämään. Lääkehoito ei auttanut ja hänen tilansa huonontui. Hän pelkäsi kuolemaa, ja tässä kohdassa hän halusi tulla koehenkilöksi hypnoosiregressioon. Tutkimuksen jälkeen hypnotisoitava ja kokeenjohtaja keskustelivat ja tulkitsivat tapahtumia. He päättelivät, että koehenkilön aiemmassa elämässä tapahtunut varomaton sisaren asian julkituominen ja lopul-

linen vastuu sisaren itsemurhasta oli muodostunut karmaksi. Hän oli nyt maksanut karmavelkansa pyytämällä Kosmiselta mahdollisuutta olla sijaiskärsijänä sisarensa sairaudessa. Tässä kohden veli tajusi, että hän oli alitajuisesti hyväksynyt ja vaihtanut oman kuolemansa sisarensa elämään. Tästä syystä hän tiedostamattomaan kehitti elimistöössään sairauden, joka nyt oli aiheuttamassa hänen kuolemansa. Kun koehenkilömme oivalsi tämän, hän parani sairaudestaan ja nyt hän on terve ja paljon viisaampi.

Vaikkakaan tämä seikka ei ole todiste reinkarnaatiosta, se kuvaa karman ja inkarnaation välistä suhdetta. Se osoittaa hyvin selvästi, mikä vaikutus omilla luuloillamme ja ajattelullamme on elämäämme ja kehoomme.

Kirjallisuus

1. Lewis, H.S. (1978) The Divine Law of Compensation. Rosicrucian Digest LVI (3): 31-34.
 2. Kamman, R. (1976) Hypnotically Induced Multiple Personalities. Internat J Clin Ex Hypnosis, 24 (3): 215-227.
 3. Ducasse, C. J. (1962) What Would Constitute Conclusive Evidence Of Survival After Death? J Soo Psychic Ref 41:401-406.
 4. Watson, W. (1974) The Romeo Error. Hodder and Stoughton, Toronto, s 198.
 5. Logde, O.J. (1894) On the Difficulty of Making Crucial Experiments. P.S.P.R., 26 (10): 14-24.
 6. Lewis H.S. (1930) Mansions and the Soul. SGL of AMORC.
 7. Lewis, R.M. (1977) The Rationalism of Reincarnation. Rosicrucian Digest, LV (9): 26-28.
 8. Stevenson, I. (1977) Research Into The Evidence Of Man's Survival After Death. J Nerv Ment Dis 165 (3): 167-170.
- Whitton, J. L. (1976) Hypnotic Time Regression and Reincarnation Memories. New Horizons 2 (2): 34-39.
- Whitton, J. L. (1978) Xenoglossia: A subject with two possible instances. New Horizons, 2 (4).

